

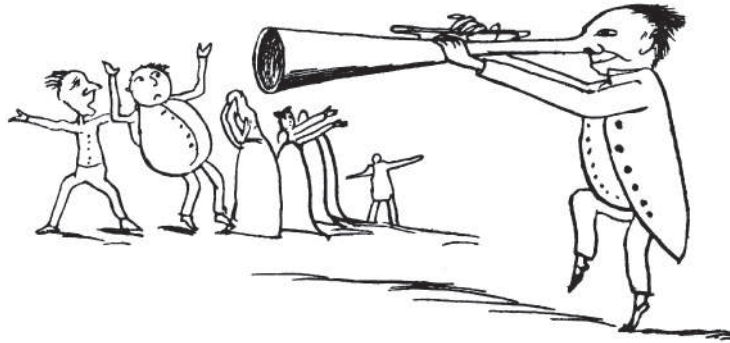
ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2025 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2025

Εκδόσεις Κίχλη

I. Μεταφρασμένη λογοτεχνία
II. Ελληνική λογοτεχνία και δοκίμια

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

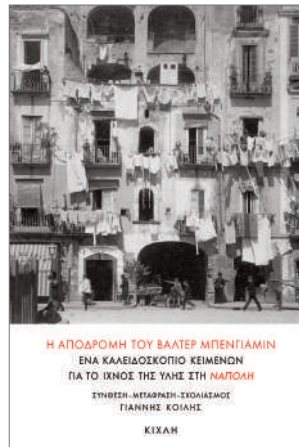
ΒΑΛΤΕΡ ΜΠΕΝΓΙΑΜΙΝ, ΑΣΙΑ ΛΑΤΣΙΣ

Η αποδρομή του Βάλτερ Μπένγιαμιν. Ένα καλειδοσκόπιο κειμένων για το ίχνος της ύλης στη Νάπολη

σύνθεση – μετάφραση – σχολιασμός: Γιάννης Κοιλής

Αφορμή για το συγκεκριμένο εκδοτικό εγχείρημα είναι η επισήμανση του Wolfram Eilenberger (*Η εποχή των μάγων*) πως η Νάπολη του Βάλτερ Μπένγιαμιν και της Άσια Λάτσις αποτελεί κομβικό σημείο στο έργο του Γερμανού στοχαστή. Γύρω λοιπόν από τη μετάφραση αυτού του κειμένου κατασκευάστηκε ένα καλειδοσκόπιο από πρωτότυπα κείμενα και μεταφράσεις, σκοπός του οποίου είναι να φωτίσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες το κείμενο και πτυχές της εξέλιξης της γραφής του Βάλτερ Μπένγιαμιν που διαφαίνονται σε αυτό.

Φιλοδοξία αυτής της έκδοσης δεν είναι να προσφέρει μια οριστική ανάγνωση του έργου του Μπένγιαμιν, το οποίο είναι τόσο πορώδες ώστε να ανοίγεται σε ερμηνείες κάθε λογής, ούτε να υποστηρίξει πως η επιρροή της Λετονής επαναστάτριας και μόνο έβγαλε τον ερωτευμένο W.B. από τον ελεφάντινο πύργο του και τον έφερε αντιμέτωπο με την υλική πραγματικότητα· το παρόν εγχείρημα φιλοδοξεί να αναζητήσει το ίχνος που ο έρωτας αυτός άφησε στον συγγραφέα και στοχαστή παράλληλα με άλλους παράγοντες που συμμετείχαν σε αυτή τη συντυχία.

ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ-ΕΞΥΠΕΡΥ

Γη των ανθρώπων (μυθιστόρημα)

μετάφραση: Βάιος Λιαπής – επίμετρο: Λίζυ Τσιριμώκου

Η *Γη των ανθρώπων* είναι έργο σχετικά άγνωστο στο σημερινό αναγνωστικό κοινό της Ελλάδας, παρόλο που ο συγγραφέας του, ο Αντουάν ντε Σαιντ Εξυπερύ, είναι γνωστός σε όλους μας ως ο δημιουργός του *Μικρού Πρίγκηπα*.

Εκτός όμως από συγγραφέας, ο Εξυπερύ ήταν και ένας από τους ηρωικούς πρωτοπόρους της αεροπλοΐας, και στη *Γη των ανθρώπων* παρουσιάζει με μυθιστορηματική ματιά τις εξίσου μυθιστορηματικές περιπέτειές του στους ουρανούς αλλά και στη γη. Στο επίκεντρο του μυθιστορήματος βρίσκεται η συνταρακτική περιγραφή της πτώσης του Εξυπερύ με το αεροπλάνο του στις αχανείς εκτάσεις της Σαχάρας. Παράλληλα, το βιβλίο περιέχει στοχαστικές παρατηρήσεις γύρω από τον άνθρωπο και τη σχέση του με τη γη, με τους αιθέρες και με τη μηχανή.

Η *Γη των Ανθρώπων* τιμήθηκε με το Μεγάλο Βραβείο Μυθιστορήματος της Γαλλικής Ακαδημίας (1939).

ΑΝΤΕΛΜΠΕΡΤ ΦΟΝ ΣΑΜΙΣΣΟ – Ε.Τ.Α. ΧΟΦΜΑΝ

Η θαυμαστή ιστορία του Πέτερ Σλέμιλ – Περιπέτειες της παραμονής Πρωτοχρονιάς (νουβέλες)

μετάφραση – σημειώσεις – επίμετρο: Νίκος Σκοπλάκης

Ο Πέτερ Σλέμιλ παραδίδει τον ίσκιο του στον αλλόκοτο κύριο με τα γκρι παίρνοντας σε αντάλλαγμα ένα σακούλι που τον τροφοδοτεί ακατάπαυστα με χρυσάφι. Πολύ σύντομα ο Σλέμιλ θα κατανοήσει ότι ακόμα κι αν σε τούτο τον κόσμο τα πλούτη έχουν πιο μεγάλη αξία από τις αρετές, ο ίσκιος θεωρείται πολυτιμότερος κι από το ίδιο το χρυσάφι. Ο Έρασμος Σπίκκερ συναντά στη Φλωρεντία τη μυστηριώδη Τζουλιέτα και τον αλλόκοτο Νταπερτούτο· επιστρέφοντας στη Γερμανία αντιλαμβάνεται πως η ζωή δεν είναι εύκολη για έναν άνθρωπο που έχει χάσει το είδωλό του στον καθρέφτη. Για πρώτη φορά παρουσιάζονται στην ίδια έκδοση δύο νουβέλες που διαλέγονται μεταξύ τους, μολονότι διαφέρουν ως προς το πώς αντιλαμβάνονται τη σχέση της πραγματικότητας με τη φαντασία· λογοτεχνικά κείμενα δύο φίλων, που διασταυρώθηκαν στο Βερολίνο κατά την ταραγμένη πρώτη δεκαετία του 19ου αιώνα. Στις περιπλανήσεις του Πέτερ Σλέμιλ, το ποιητικό συμπλέκεται με το φιλοσοφικό στοιχείο και τις διακειμενικές αναφορές, ώσπου ο ήρωας βρίσκει τη γαλήνη στις φυσικές επιστήμες και την εξερεύνηση του κόσμου. Στο Βερολίνο του Έρασμου Σπίκκερ (που θα γοητεύσει τον Αντρέι Ταρκόφσκι) προοικονομούνται ήδη στοιχεία από το έργο του Γκόγκολ, του Ντοστογιέφσκι, του Κάφκα και του Μπουλγκάκοφ.

«Η θαυμαστή ιστορία του Πέτερ Σλέμιλ» και οι «Περιπέτειες της παραμονής Πρωτοχρονιάς» παρέμειναν δημοφιλή αναγνώσματα για πολλές δεκαετίες μετά τον θάνατο των συγγραφέων τους. Στην παρούσα έκδοση, συνοδεύονται από κατατοπιστικές σημειώσεις, τοποθετούνται στα ιστορικά, κοινωνικά και λογοτεχνικά συμφραζόμενα της εποχής τους, κι αναδεικνύονται ειδικότερες θεματικές και όψεις για να διαβαστούν πάλι τα κείμενα με την προσοχή που τους αρμόζει.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΙΑ

ΑΡΓΥΡΗΣ ΧΙΟΝΗΣ

Η φωνή της σιωπής – Ποιήματα 1966-2010 / ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ

Συγκεντρωτική έκδοση του ποιητικού έργου του Αργύρη Χιόνη

Η παρούσα νέα συγκεντρωτική έκδοση των ποιημάτων του Αργύρη Χιόνη από την Κίχλη περιλαμβάνει την έκδοση με τον τίτλο *Η φωνή της σιωπής. Ποιήματα 1966-2000* (Αθήνα 2006), που είχε επιμεληθεί ο ίδιος ο ποιητής, και επιπλέον τις συλλογές: *Στο υπόγειο* (Αθήνα 2004) και *Ό,τι περιγράφω με περιγράφει. Ποίηση δωματίου* (Αθήνα 2010). Τέλος περιλαμβάνει εκδοτικό σημείωμα.

«Αν πρέπει να διατυπώσω με δυο λέξεις τί πρωτόγνωρο ή ασυνήθιστο έχει φέρει ο Χιόνης στο νεότερο ποιητικό τοπίο, θα έλεγα: παραλλαγές πάνω στην ίδια σκέψη. Του αρέσει να πιάνει ένα θέμα, να το γυροφέρνει από δω κι από κει, να παίζει μαζί του –ναι, να παίζει· ποιος είπε ότι η ποίηση πρέπει να 'ναι, σώνει και καλά, σοβαρή κι αγέλαστη;–, να το στήνει όρθιο, πλάγια, ανάποδα, ώσπου να δει πόσες όψεις μπορεί να πάρει. Εκεί ο αναγνώστης χαίρεται το πλάτος αυτής της φαντασίας.»

Αλέξης Πολίτης, *Διαβάζοντας ποίηση*

ΓΙΩΡΓΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γράμματα από την Αμερική

πρόλογος: Ηλίας Χ. Παπαδημητρακόπουλος

επίμετρο: Γιώτα Κριτσέλη

Ο Γιώργης Παυλόπουλος είναι γνωστός στο ευρύτερο κοινό ως ένας από τους σημαντικούς μεταπολεμικούς ποιητές μας. Ο στενός κύκλος των φίλων του απολαμβάνει και άλλες χάρες του: εννοώ (κυρίως) τον προφορικό του λόγο. Συναρπαστικός και ακούραστος αφηγητής, διαθέτει την μαγική τω όντι ικανότητα να καταλύει κάθε έννοια του χρόνου και χώρου, προσδίδοντας και στα πιο απτά και απλά συμβάντα διαστάσεις μύθου.

Από το Γουέινσμπορο, όπου βρέθηκε ο Παυλόπουλος το 1985, με την ευκαιρία των σπουδών του γιου του στην Αμερική, μου απέστειλε τις τρεις δημοσιευόμενες εδώ επιστολές (οι οποίες διατηρούν κάτι και από το άρωμα του προφορικού του λόγου): μέσα από τις συναρπαστικές περιγραφές των ανθρώπων, της φύσεως και των εκδρομών, ο αναγνώστης μπορεί να απολαύσει ένα λαμπρό δείγμα ταξιδιωτικής πεζογραφίας.

Ηλίας Χ. Παπαδημητρακόπουλος

ΤΙΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

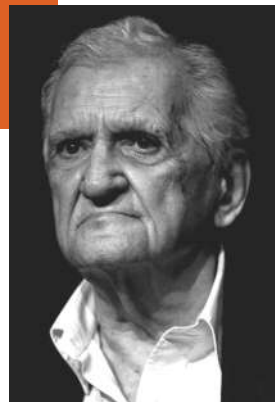
**Διαδρομές και διασταυρώσεις.
Μελέτες και δοκίμια (1977-2023)**
(δοκίμιο)

Τίτος Πατρίκιος

Διαδρομές
και
διασταυρώσεις

Μελέτες και δοκίμια (1977-2023)

Κίχλα

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

Άμμος (αφήγημα)

...ένα αφήγημα για την ποίηση της καθημερινότητας, τα πράγματα της ζωής και τη γνώση του αναπόφευκτου τέλους της...

«Η ματιά μου σαν να 'χε μικρύνει όλες εκείνες τις εβδομάδες. Όποτε καθόμουν στο γραφείο μου ξανά, ένιωθα την κάσα από το παράθυρο να φυλακίζει τον ορίζοντα. Τώρα, με το που πάτησα γι' άλλη μια φορά το πόδι μου στην άμμο, το βλέμμα μου και η θάλασσα αντάλλαξαν διαστάσεις καθώς αυτό απλωνόταν πάνω της κι εκείνη μέσα του. Ήταν λες και κρατούσα και κρατούσα την ανάσα μου, ώσπου τώρα ανάσαινα πάλι.

Με βαστούσε από το μπράτσο, και μια στιγμή, κει που περπατούσαμε, γύρισε και με φίλησε στο μάγουλο, όπως εγώ είχα τη ματιά στραμμένη μπρος, προς τους τέσσερις μύλους πέρα, στο τέλος της έρημης παραλίας.»

(απόσπασμα από το κείμενο)

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

Η αθανασία των σκύλων

(70 σύντομες ιστορίες) (νέα επεξεργασμένη έκδοση)

«Οι πρωτοπρόσωποι αφηγητές, που αλλάζουν από κείμενο σε κείμενο κρατώντας ως κοινό χαρακτηριστικό τους το αισθητικό φίλτρο διαμέσου του οποίου αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα, δεν διακατέχονται παρά σπανίως από το αίσθημα της ζωοφιλίας. (...)

Έχουν ωστόσο οπωσδήποτε σχέση οι σκύλοι του Μαυρουδή με το παρελθόν και τη μνήμη: κλεισμένοι σε ένα κρυφό δωμάτιο των μνημονικών μας εντυπώσεων, μπορεί να σπεύσουν να απασφαλίσουν την πόρτα και να βγουν θριαμβευτικά από την κρυψώνα τους με την οποιαδήποτε ανύποπτη αφορμή. Και στο σημείο αυτό ο Μαυρουδής θα βρει την ευκαιρία να επανέλθει στα ζητήματα που απασχολούν εδώ και πολλά χρόνια την πρόζα του. (...)

Με πλήθος λογοτεχνικές, κινηματογραφικές και εικαστικές αναφορές που θα πλέξουν ένα πυκνό δίκτυο διασταυρώσεων και με μια γραφή η οποία κινείται ανάμεσα στο δοκίμιο, την ποίηση και την αφαιρετική εξιστόρηση, ο Μαυρουδής θα πετύχει με το βιβλίο του το δυσκολότερο: να προικίσει τον αναστοχασμό του με υποβλητικό βάθος, αλλά και να προσδώσει στον λόγο του μια περιεκτικότητα που δεν συναντάμε εύκολα. (...) Η Αθανασία των σκύλων προδίδει αμέσως τη μαστοριά, την ευαισθησία αλλά και την ευφυΐα του ασκημένου τεχνίτη.»

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου, Το Βήμα, 22/12/2013

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εγκώμιον ρητίνης. Άνθρωποι, τόποι και νερά

(αφηγήσεις πατριδογνωσίας)

Το βιβλίο μου, με τον τίτλο *Εγκώμιον ρητίνης, άνθρωποι, τόποι και νερά*, προέκυψε από τα συναισθήματα που με διακατέχουν για τον τόπο στον οποίο είδα για πρώτη φορά το φως και από τον οποίο απεκόπην βιαίως. Είναι μια περιδιάβαση στη μνήμη, γύρω από ει-κόνες, λέξεις, πρόσωπα και καταστάσεις. Η «Ρητίνη», το «Χάσμα», η «Χαμοκέλα» και ο «Τρύγος» είναι τα κείμενα που συναποτελούν το βιβλίο. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένα βιβλίο αφηγήσεων *Λογοτεχνικής Πατριδογνωσίας*, το οποίο ανακαλεί την πα-νάρχαια μυρωδιά της ρητίνης, τη μνήμη του νερού που ορμητικά κατεβαίνει από το Χάσμα, τη Χαμοκέλα, ένα σπίτι μέσα στην απε-ραντοσύνη των αγρών. Πρόκειται για αφηγήσεις που διαπλέκονται και αναπαριστούν τα στοιχεία ενός κόσμου που έχει παρέλθει ανε-πιστρεπті, αλλά παραμένει ζωντανός στη μνήμη και στην ψυχή μου.

Δ.Κ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΚΝΙΑΣ

Ουμπίκικους

(πεζά κείμενα)

Σύντομες ιστορίες, που ενδεχομένως συνέβησαν στ' αλήθεια, δηλαδή στον χώρο και στον χρόνο – οι οποίοι όμως δεν υπάρχουν παρά μόνο στο μυαλό μας καθώς, σύμφωνα με τον Αϊνστάιν, ο χώρος και ο χρόνος είναι τρόποι να σκεφτόμαστε, όχι συνθήκες στις οποίες ζούμε. Έτσι, μπορεί ο Μπόρχες να πλήττει στην πρωινή κίνηση της Λεωφόρου Κηφισίας, η Τζούλια Ρόμπερτς να σερβίρει φρέντο κάπου στην ανατολική Αττική και ο Μαγγελάνος να δυσκολεύεται να ρίξει άγκυρα σε έναν όρμο στις Βόρειες Σποράδες. Μπορεί επίσης ο συγγραφέας να βρίσκεται ταυτόχρονα σε δύο σημεία του χώρου ή/και του χρόνου, στην κορυφή και στη βάση της τσουλήθρας, να είναι δηλαδή πανταχού παρών, δηλαδή *ubiquitous* ή, έστω, *ουμπίκικους*.

